

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

Mariusz Grzegorz Wilczyński (ławnik Sądu Najwyższego)

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości S. w W. w upadłości likwidacyjnej
z siedzibą w W.

przeciwko A.W.

o zapłatę,

w przedmiocie skargi nadzwyczajnej Rzecznika Praw Obywatelskich od nakazu
zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Łodzi z 11 lipca
2017 r., sygn. I Nc 340/17,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 10 grudnia 2025 r.,

1. umarza postępowanie w sprawie skargi nadzwyczajnej;

**2. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania
wywołane wniesieniem skargi nadzwyczajnej.**

Mariusz Grzegorz Wilczyński

Krzysztof Wiak

Mirosław Sadowski

UZASADNIENIE

Pismem z 26 marca 2024 r. Rzecznik Praw Obywatelskich (dalej: „skarżący”) złożył skargę nadzwyczajną od prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Łodzi z 11 lipca 2017 r. (I Nc 340/17), zaskarżając go w części – tj. w zakresie słów „zastrzegając jednocześnie pozwanej – A.W. (dalej: „pozwana”) prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie

jej odpowiedzialności do wartości nieruchomości położonej w miejscowości S., gmina K., stanowiącej działkę ewidencyjną nr [...], dla której Sąd Rejonowy w S. w [...] Wydziale Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr [...], w której w dziale IV ustanowiono hipotekę umowną łączną”.

Pismem z 19 sierpnia 2025 r. skarżący cofnął powyższą skargę nadzwyczajną i wniósł o umorzenie postępowania zawisłego przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt II NSNc 147/24. Skarżący wskazał, że 24 listopada 2024 r. otrzymał od pozwanej informację o dokonaniu przez Sąd Okręgowy w Łodzi z urzędu wyjaśnienia wątpliwości co do treści nakazu zapłaty, będącego przedmiotem skargi nadzwyczajnej, poprzez wskazanie, iż zawarte w tym nakazie zastrzeżenie o ograniczeniu odpowiedzialności pozwanej dotyczy przedmiotu w postaci nieruchomości obciążonej na rzecz powoda hipoteką. W dniu 11 sierpnia 2025 r., Rzecznik Praw Obywatelskich otrzymał z kolei informację od pozwanej o zakończeniu egzekucji z rzecznej nieruchomości i wyczerpaniu tym samym roszczeń powoda względem pozwanej. Wskazując na to, pozwana zwróciła się do Rzecznika o cofnięcie wniesionej na jej rzecz skargi nadzwyczajnej. Skarżący podniósł, że biorąc pod uwagę powyższe okoliczności dezaktualizacji uległa funkcjonalna przesłanka wniesienia skargi nadzwyczajnej w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”) nie reguluje postępowania w sytuacji cofnięcia skargi nadzwyczajnej przez podmiot ją wnoszący. Wobec tego, zgodnie z art. 95 pkt u.SN w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw cywilnych przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c.

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy

o apelacji. Natomiast zgodnie z art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt u.SN, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania wywołanego skargą nadzwyczajną orzeczono na podstawie art. 398¹⁸ k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN.

Z.G.

[a.ł.]